

Misterele

Lucian-Horațiu Hînsa

Cum coboară noaptea-n dans de umbre
Peste certitudini totuși vagi de orișiunde!
În ceasul acesta-tu doar pe tine te ai,
Răscolești în întuneric amintirea unui rai.
Rai ce este încleștat
În al Noptii zeu palat;
Orice gând ai vrea să poți
Din străfundul negrii ierni să-l scoți.
Acestea sunt misterele. Misterele căzute
Printre neaua sufletului-părți pierdute.

Cum coboară noaptea-n dans de umbre
Peste certitudini totuși vagi de orișiunde!
Niciun suflet lângă tine,
Noaptea nopții s-o termine.
Dar tu știi ceva - tu ai onoarea
Să răpești în versuri zarea.
Un mister încântător-
Noaptea-i cuget trecător,
Profunzime de-opusuri ce se joacă
Cu apusuri repetate-n râu ce seacă.
Ți-ai găsit totuși menirea:
Misterul tău este însorirea.